

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ningsfri byggereguleringsregler. Det fremgik af udtalelserne fra ordførerne i deres indlæg om vejbyggelinjen og herunder i øvrigt også af udtalelsen fra venstres daværende ordfører, hr. Jens Chr. Christensen, men det var jo i det hele forudsætningen for den drøftelse af erstatningsproblemerne, der resulterede i indføjelser af stk. 2 i § 22.

Derfor må jeg som et direkte svar på spørgsmålet sige, at jeg ikke uden kompetence, som ministeriet er i disse spørgsmål, synes, at jeg ved at pege på materialet over for fredningsnævnene ligesom kan gøre forsøg på at påvirke deres sagsbehandling, og det ville jo i og for sig også være til en vis grad uden mening, eftersom fredningsnævnene jo selvfølgelig udmærket kender det i 1938 udsendte materiale. Og så kan man jo også sige, at tidspunktet for en henvendelse til fredningsnævnene netop nu ville være noget mærkeligt, fordi det jo ikke varer mange måneder, inden den betænkning fremkommer, som naturfredningskommissionen nu arbejder med, og hvor naturligvis også byggelinjeproblemerne bliver taget op, fordi de er så vigtige, som de er, og skaber en del problemer.

Holmberg: Jeg kan for så vidt takke ministeren for redegørelsen med hensyn til, hvordan loven egentlig skal forstås, men når ministeren til min bemærkning om, at det ville være rimeligt at gøre opmærksom på de pågældende bestemmelser, i sit konkrete svar sagde, at de var kendt af fredningsmyndighederne, så tror jeg nu alligevel at kunne sige, at det ville være ret godt at få slået bestemmelserne lidt mere fast alene af den grund, at det er muligt, at fredningsmyndighederne kender spørgsmålet fra lodsejerne i forskellige former. Jeg ved nok, at der er mulighed for at gå til domstolene, og vi ved også, at forud er der fredningsnævnet og ankenævnet, men fælles for disse nævn er jo, at de har en dommer til formand. Jeg vil da gerne sige her, at selvfølgelig skal vi have en formand, det er da klart, og for min skyld må det også gerne være en dommer, men spørgsmålet er alligevel, om det er rigtigt, at han her netop optræder som dommer og på den

måde falder uden for ombudsmandens virkeområde.

Ministeren er jo ret ny i sit høje ministerium, og jeg vil lige bede ministeren tænke over også de ting, som jeg nævner her. Netop i forbindelse med spørgsmålet om en mild administration og en lempelig praksis vil jeg nævne, at i mit virkeområde, kan vi næsten sige, i Vesthimmerland har den 300 m byggelinje fra skoven givet anledning til betydelige problemer. Det har her tilmed været en nyplantede plantage — jeg understreger: en nyplantede plantage — der har dannet grundlag for anvendelse af § 25, stk. 2, og jeg vil egentlig rejse det spørgsmål, om det i det hele taget har været hensigten med denne bestemmelse, at den skulle komme i anvendelse i et tilfælde som dette med en helt nyplantede plantage. I den skrivelse om forståelsen af bestemmelsen, der blev udsendt fra statsministeriet i 1940, bilag 1, står der, at det må ligge uden for, hvad der er fastsat ved den omhandlede bestemmelse, om et nævn simpelt hen nægtede uheldig bebyggelse inden for skovbæltet. Og det er det, jeg mener har fundet sted, og det er derfor, jeg har ment, det var rimeligt, at det blev nævnt også her i folketinget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Hr. Holmberg nævnede jo desværre ikke, hvilket konkret eksempel det var, han tænkte på. Når hr. Holmberg siger, at disse bestemmelser virkelig også skal gælde ved helt nyplantede plantager, så må jeg sige, at netop for tiden, hvor det gælder om at forme Danmarks landskab i en vældig ekspansiv fremtid, synes jeg, at det er meget forudseende, at man også ser for sig, hvordan dette stykke landskab vil se ud fremover, og så vil jeg da gøre opmærksom på, at det er rigtigt nok, at der sidder en dommer på stedet i disse ankenævn, men der sidder jo også to dommere valgt af folketinget; det skulle dog i og for sig give garanti for, at ankenævnene, hvis man går til dem, garanterer for afgørelsens lovlighed og rimelighed.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.